

PROCLAMAȚIUNEA
RESCULAREI NATIONALE

DE LA

1848

ÎN CAPULŪ CĂREIA S'A AFLATŪ

ION HELIADE RADULESCU

*Respectŭ la proprietate, respectŭ
la persóne.*

*Pace vouă ! pentru că vi se ves-
tesce libertate vouă.*

BUCURESCI

24, TIPOGRAFIA MODERNA, GREGORIE LUIS, STRADA ACADEMIEI, 24.

1881

Respectŭ la proprietate, respectŭ la porsóne.

Pace vouě ! pentru că vi se vestesce libertate vouă.

IN NUMELE POPORULUI ROMANU

»Dumnezeu e Domnul și s'a arătat
»nouă; bine este cuvântat cel ce
»vine întru numele Domnului.»

Respectu către proprietate. — Respectu către persoane.

Fraților Români!

Timpul mântuirii noastre a venit: poporul român se deșteaptă la glasul trâmbiței ângerului mântuirii, și-și cunoște dreptul său de suveran. Pace vouă! pentru că vi se vestesc libertate vouă!

Poporul român se scolă, se armază, și nu spre a se lupta o clasă asupra alteia, nu spre a rumpe legăturile sale de relații din afară, ci ca să ție în frâu și în respect pe voitorii de rău ai fericirii publice. Strigarea Românilor e strigare de pace, strigare de înfrățire. La această mare faptă a mântuirii, totu Românul are dreptul de a fi chemat, nimeni nu este scos afară; totu Românul e un atom al întregii suveranități a poporului; sătén, meseriaș, neguțător, preot, soldat, student, boier, domn, e fiu al patriei și după sfânta noastră credință e și mai mult: e fiu al lui Dumnezeu. Toți avem același nume de Român.

Acesta ne înfrățește și face să înceteze toate interesele, să se stingă toate urele. Pace dar vouă! Libertate vouă!

Scularea acesta e pentru binele, pentru fericirea tuturor stările societății, fără paguba vre-uneia, fără paguba însuși a nici unei persoane. Nu se cuvine a perde cei mai mulți pentru cei mai puțini, căci este nedrept; nu se cuvine iară a perde cei mai puțini pentru cei mai mulți, căci este silnic.

Poporul Român, în câtă către cele din afară nu supără pe nimeni, respectă toate puterile și cere a respecta și ele drepturile lui stipulatele prin tractaturile lui Mircea și Vladu V, recunoscute de toate tractatele încheiate apoi între In. Pórtă și Rusia, și protestă asupra orî cărei fapte ce s'a făcut în protiva acestor tractate. Poporul Român vrea cu o voință tare a-și păstra neatîrnarea administrației sale, neatîrnarea legiurii sale, dreptul său suveran în cele din năuntru, și rămîne în aceleși legături și mai stânse prin luminele véculei cu In. Pórtă. Acestă voință e legală, e pe credința tractatelor și nu e în paguba nimurii.

Poporul Român lepădă un regulament care este în protiva drepturilor sale legislative și în protiva tractatelor ce-i recunosc autonomia. — Acestă lepădare este însuși în folosul In. Porții ce va fi arbitrară dimpreună cu Francia, Germania și Euglitera, căroră Români le reclamă judecată și ajutor la orî-ce asuprire ce li s'ar face.

Poporul Român decretă și hotărăște responsabilitatea ministrilor și cu un cuvînt a tuturor funcționarilor publici; și fiind-că neresponsabilitatea nu este drept al nimurii, nici de moștenire, nici de învoire, prin urmare nimeni nu perde nimic și hotărîrea poporului e sfîntă.

Poporul Român voiește o patrie tare, unită în dragoste, compusă de frați, iar nu de vrăjmași, prin urmare decretă, după vechile sale datine aceleași drepturi civile și politice pentru totu Românul.

Cine nu voiește acesta e vrăjmașu alu fericirei publice, e unu altu Cainu ucigătoru de frate în sinul mamei noastre patrii.

Poporul Român va să dea dreptate, și dreptatea e a lui Dumnezeu. Dreptatea nu suferă a purta numai săracii sarcinele țerei și bogății să fie scutiți. Prin urmare decretă contribuție generală după venitul fie-căruia. Acesta înavuțește patria și o patrie avută e folosul tuturor și prin urmare în paguba nimurui. Acesta chiamă pe toți la aceleași drepturi și datorii într'o patrie dréptă înfloritoare și care cu totu dreptul nu va mai putea suferi controlu străin.

Poporul Român dă inapoî la toate stările dreptul cel vechi de a avea reprezentanți în generala adunare; decretă de ađ înainte alegerea largă, liberă, dréptă, unde totu Românul are dreptul de a fi chemat și unde numai capacitatea, purtarea, virtuțile și încrederea publică să'i dea dreptul de a fi ales. Acesta pe cei buni, pe cei drepti nu'i păgubește întru nimic, și Români au fost totu d'auna buni. O știu străinii, și o știe proverbul cel vechi: „bună țară, rea tocmelă.“ Acestă decretare nu e în paguba nimurui, va să schimbe numai tocmela.

Poporul român decretă tipar liber, cuvântare liberă, adunări libere spre a vorbi, a scrie cele de folos, spre a arăta adevărul. Adevărul, ideile, cunoștințele vin dela Dumnezeu, în folosul general alu ómenilor, ca sórele, ca aerul, ca apa, și prin urmare sunt proprietate universală; și dacă

se cuvine a fi respectată însuși proprietatea particulară, cu atâta mai vârtosă este sacră și neatinsă proprietatea universală. A îneca adevărul, a stinge luminele, a împedea folósele, prin împedcarea tiparului, este o vîndare către patrie, o apostasie către Dumneđeű. Libertatea tiparului nu póte păgubi pe nimeni de cătű pe fii întunerecului.

Poporul românű voește pace, voește tărie, voește garanția averilorű sale materiale, morale și politice; decretă dar garda națională în care totű Românulű se nasce alű ei soldatű, totű Românulű e unű gardistű alű fericirei publice, unű garantű alű libertățilorű publice. — Acésta nu păgubește pe nimeni de căt pe conspiratorii asupra drepturilorű Patriei.

Poporul românű chiamă tóte stările la fericire recunósce facerile de bine ale comerțului, scie că sufletulű lű este creditulű care nici o dată n'a vrutű să i'ľű înlesnέscă sistema trecută. Decretă dar o bancă națională, însă cu fondurű naționale.

Poporul românű, în generozitatea și evlavia sa se închină locurilorű sfinte și va trimite de acumű înainte la sfântulű Mormantű și la alte așezăminte religióse untű-de-lemnű, tămăie, făclii și însuși banű spre ținerea de scóle, de preoți, spre lauda lű Dumneđeű, și totű spre adevărata laudă a celui ce s'a restignitű, spre desrobirea celorű săracű, decretă ca pristosulű veniturilorű monăstirești să fie alű țarei spre desrobirea și ajutorulű celorű săracű, și reclamă moșiile mănăstirilorű inchinate a le scóte de subtű orű-ce mănăcatorie. Poporul românű dă lű Dumneđeű ce este alű lű Dumneđeű și ia de la farisei ceea ce nu este alű fariseilorű ca să dea săraculű care e fratele Domnului. Acésta nu e în

paguba Românilor, ci spre mântuirea lor și lauda sfințelor locuri.

Poporul român împarte dreptatea de o potrivă la toți, și dreptatea o dă pentru toți și mai vârtos pentru cei săraci. Săracii, sătenii, plugarii hrănitori orașelor, fii Patriei cei adevărați ce au fost defăimați atât în delungă cu numele glorios de Român, ce au purtat toate greutățile Țării prin munca lor de atâtea veacuri au lucrat moșiile și le-au îmbunătățit, au hrănit pe strămoșii proprietarilor, pe moșii lor, pe părinții lor, pe acești proprietari însuși și au drept înaintea generosității proprietarilor, înaintea dreptății Patriei, își cer o părticică de pământ îndestul pentru hrana familiei și vitelor sale, părticică rescumpărată de atâtea vécuri cu sudorile lor. Ei o cer și Patria le-o dă : și Patria iară ca uă mumă bună și dréptă va dăspăgubi pe fie-care proprietar de mica părticică ce o va da săracului ce nu are pământul său, după strigarea dreptății, după glasul Evangheliei, după inima cea frumoasă a Românilor, în care au aflat parte străinii în tot d'auna, necum fraților, hrănitori lor, țaria lor cea adevărată, claca dar și acea infamă iobăgie se desființază ; lucrarea la lucru drumurilor se desființază, săténul fără pământ se face proprietar și țarie neînvinsă celor mai avuți în folosul tutulot și și în paguba nimănu, visteria va despăgubi pe toți.

Poporul român, după vechile sale drepturi, voiește ca Domnul în care este personificată suveranitatea acestui Popor să fie tare prin dragostea publică, drept, luminat, voitor de bine Patriei, bărbat întreg ; și ca să 'lă pótă afla la alegere astfel, decretă, după vechile sale drepturi, a'lă căuta în toate drepturile societății, în totă Na-

ția, iară nu într'unu numărū mărginitū de ómeni. Domnia nu e dreptū de moștenire a nici unei familii, Domnia este a Patriei. Ea o dă celui ce va socoti de cuviință dintre fii săi. O asemenea alegere strânge și mai multū legăturile nóstre cu I. Pórtă, pentru că prea puținele persóne ce se potū influința în paguba I. Porți și a Poporului românū.

Puterea suverană purcede de la Dumnezeu și în tótă țara se află undeva. În țara romană este în Poporul românū ce are dreptulū de a numi pe capulū celū mai înaltū alū Patriei. Prin urmare, Poporul avându dreptulū suveranū póte revesti cu dânsulū pe orī-cine va socoti de cuviință și pe câți ani i se va părea că'i este mai de folosū. Așa dar decretă ca Domnia să se dea celui alesū numai pe cinci ani spre a se tăia rivalitațile și urele îndelungate, și spre a pune o emulație între cetățeni a fi buni, integri și folositori Patriei ca să tragă încrederea publică.

Poporul românū lepădă de la sine orī-ce titlu ce i s'a introdusū prin corupție de la străini în potriua vechilorū sale datine. Domnulū este alesū unulū dintre cetățeni și după domnie rămâne iară cetățeanū, fiū alū Patriei. Domnulū nici nu a fostū nici nu este prințū, domnū e totū cetățeanulū, domnū e și capulū țerei. Asta e titlulū cunoscutū de toți Români. Vorba de prințū e cunoscută numai de cei ce știū din limbele Europei. Vorbele de *prea înălțatū*, *prea luminatū* suntū nisce traducțiuni din limbagiulū fanarioților iubitori de titluri.

La multe trebuințe ce are Patria acum pentru despăgubire și atâtea cheltueile spre înaintarea Patriei Poporul românū numai póte da Domnului o listă civilă atâtū de mare, și mai vêrtosū că și fără acesta vede că este de neapărată nevoie ca Dom-

nulă să dea exemplu mai întâi de simplitate și de viață cumpetată.

Vorbele, Nobilă, Nobilitate, sunt necunoscute între Poporul român. Fapta asemenea e și mai necunoscută, căci nimic n'a fost de moștenire în țara acesta, nici rang, nici titluri, de cât proprietatea și numele familiei. Poporul român decretă dar desființarea tuturilor rangurilor titulare ce nu au funcții și a căror nume nu aduc aminte de cât nisce timp de barbarie și de servilitate.

Poporul protestându asupra măsurilor arbitrare și nelegiuite de a se pune o taxă la învățătură, de la care săracul, orfanul, fiul văduvei e scos afară; protestându asupra relei cugetări de a degrada și a ucide naționalitatea prin scoterea limbei naționale din școle, decretă o învățătură pentru toți egală, progresivă, integrală pe cât va fi cu putință după facultățile fie-căruia și fără nici o plată; decretă în Bucuresci o școală politehnică, câte o universitate în Bucuresci și Craiova și câte un liceu cum și pensionate pentru amândouă sexele; câte un liceu asemenea și un pensionat în fie-care județ; câte o școală normală în fie-care plasă și câte o școală începătoare bine întocmită în fie-care sat. Decretă științele ca și pînă acum în limba Patriei, și cultura și înflorirea acestei limbe după natura și după originea ei cu literele sale atât în cărțile profane cât și în cele sacre cum și introducerea literelor în toate cancelariile.

Despre acest capitol al învățăturei, guvernul va fi dator, sub a sa răspundere, a pune cea mai activă stăruință spre a se înființa așezămintele de educațiune publică; și precum nu se poate lăsa nici un creștin a se naște și a muri nebotezat, asemenea nici un fiu de cetățean din cați

se află ađi în vêrstă de două-spre-dece ani și câți se voru nasce de acum înainte să nu rămăie neîmpărtașitū de învățatură, căci pe dēnsa se întemeiază viitorulū țerei și punerea în lucrare cum și garanția cea adevărată a aședēmēnturilorū Patriei.

Poporulū românū lēpădă de pe sine neomenia și rușinea de a ține robī și declară libertatea țiganilorū celorū particulari. Cei ce aū suferitū pēnă acum rușinea păcatului de a avea robī suntū iertați de Poporulū românū; iar Patria ca o mumă bună din vistieria sa va despăgubi pe orī-cine va reclama că a avutū pagubă din acēstă faptă creștinească.

Poporulū, decretândū odată drepturile civile și politice ce le-a avutū în tot-deauna totū cetățenulū, declară că totū Românulū e liberū, totū Românulū e nobilū, totū Românulū e unū domnū. Prin urmare de ađi înainte desființēză orī ce pedēpsă cu bătaia și rumpe în obrazulū giđilorū orī ce biciū și orī-ce vargă ce degradă demnitatea cetățenulū. Bătaia dar se ardică de la orī ce dregătorie și cu atāta mai vêrtosū din rēndurile soldațilorū.

Poporulū românū de și nu cunósce ființa pedepsei cu mórte, însă pentru că adesea prin judecătoriile criminale, judecătorī de sistema cea vechie aū cutedatū a da afară nisce sentințe de mórte, fără să fi pututū a se pune în lucrare, Poporulū decretă desființarea cu totulū a pedepsei cu mórtea atātū în lucrare câtū și în sentințe.

Popolulū românū vedēndū intreruperile sale de relații cu I. Pórtă, mai vêrtosū de la 1828 în coa, vedēndū că reprezentantulū său la Constantino-pole e unū străinū, reclamă a'si avea relațiile d'a-

dreptul cu I. Pórtă și reprezentantă ală său la Constantinopole însuși dintre Români.

Pe scurtă, Poporulă română recapitulăndă decretă :

1. Independința sa administrativă și legislativă pe temeiulă tractateloră lui Mircea și Vladă V, și neamestecă ală nici unei puteri din afară în cele din întru ale sale.

2. Egalitatea drepturiloră politice.

3. Contribuție generală.

4. Adunarea generală compusă de reprezentanți ai tuturiloră stăriloră societății.

5. Domnulă responsabilă alesă pe câte cincă ani și căutată în tóte stările societății.

6. Imputinarea listei civile — ardicarea de orice mijlocă de corumpere.

7. Responsabilitatea ministriloră și a tuturoră funcționariloră în funcția ce ocupă.

8. Libertatea absolută a tiparului.

9. Orice recompensă să vie de la patrie prin reprezentanții săi, iar nu de la Domnă.

10. Dreptulă fie-căruiă județă de ași alege dregătorii săi, dreptă care purcede din dreptulă poporuluiă întregă de ași alege Domnulă.

11. Guardă națională;

12. Emancipația mănăstiriloră închinăte;

13. Emancipația clăcașiloră ce se facă proprietari prin despăgubire.

14. Desrobirea țiganiloră prin despăgubire.

15. Reprezentantă ală țerei la Constantinopole dintre Români.

16. Instrucție egală și întrégă pentru totă Românulă de amândouă secsele.

17. Desființarea ranguriloră titulare ce nu aă funcții.

18. Desființarea pedepsei degradătoare cu bătaia.

19. Desființarea atât în faptă cât și în vorbă a pedepsei cu mórtea.

20. Aședăminte penitenciare unde să se spele cei criminali de păcatele lor și să iasă îmbunătățiți.

21. Emancipația israiliților și drepturi politice pentru orî-ce compatrioți de altă credință.

22. Convocarea îndată a unei adunări generale extra-ordinare constituante alese. spre a reprezenta toate interesele sau meseriele națiunii, care va fi datăre a face Constituția țerei pe temeiul acestor 21 articole decretate de poporul Român.

Acastă adunare va lăsa în moștenire viitorimei, Constituția acésta, și va fi datăre încă a o încheia printr'o legiuire prin care neapărat la fie-care 15 ani, din dreptul său să și alégă poporul deputați extra-ordinari cari, venind în adunare extra-ordinară să 'i introducă reformele cerute de spiritul epocii. Cu acésta se împedică d'acum înainte vrednica de plânsu nevoie de a se cere reforme cu mâna armată, și vor fi fericiți copii și strenepoții noștri de necesitatea în care s'a aflat astă-dî poporul Român.

Aceste decretări vin din glasul general al țerei; sunt drepturi vechi ale ei, sunt după legi, sunt după tractate. Inalta Pórtă, atât în generositate cât și în interesul său le primește. Rolul Rusiei este de a ne asigura drepturile când ar fi călcate din afară și mai vîrtos când voim a ne reîntregi într'ânsele. Când ea ni se va împotrivi, va dovedi lumii întregi că a avut gîndu rău asupra noastră și asupra Turciei. — Arhipăstorul țerei le va bine-cuvînta, dacă este păstor după legea lui Christos; va subscri decretul acesta în capul

tuturorū de va voi să ne mai păstoréscă și de va fi pătrunsū de duhulū evangheliei. — Domnulū țerei nu pôte sta contra pentru că este alesulū ei, și nu pôte împedeca acéstă faptă fără a'și trage numele de trădătorū alū țerei și rebelū către Inalta Pórtă.

Boierii n'aū nici unū cuvēntū a nu primi pentru că nu pierdū nimicū și mai virtosū că prin învoirea lorū vorū da lumii o dovadă de frumosulū sufletū ce caracterisă totū d'auna pe cei mai mari ai țerei. Strămoșii noștri ne-aū asiguratū cu sângele lorū o Patrie. Misiunea boierilorū este a statornici dreptatea cerului, dreptatea Evangheliei într'ēnsa; misiunea lorū de astă-dī are și mai mare prețū înaintea lui Dumnezeu.

Neguțătorii, meseriașii, sătenii bine-cuvântă decretelor acestea; le reclamă, le cerū, de și n'aū avutū până acumū glasū, le-aū cerutū cu ochii, cu mâinile, cu tóte mișcările, fără a scóte o vorbă, după cum cere mutulū arsū de sete, apa, după cum cere celū astupatū, celū înecatū aerulū.

Frați Români! Soldați cari sunteți fii și frații noștri, priveghiați a ține buna orânduială, pentru că datoria vóstră acésta este. Nu ascultați ānsă cândū voitorii noștri și ai voștri de rău vē vorū porunci a da în frații voștri și a vē întina mâinile în cei ce se scólă pentru binele vostru și alū părinților voștri. Puneți-le la cale, legiuirile cele noui ale poporului Românū că învață la trépta de omū, desființéđă vergele de pe spatele vóstre cu care erați socotiți în starea vitelorū; vē înalță la trépta de a putea și voi a vē face oficeri cândū veți merita; și ușuréđă, daū drepturi părinților și fraților voștri. Cândū veți lăsa pușca din mână, de ađi înainte vē așteptă patria iar nu claca și biciulū do-

robantului. Cei ce vă voru da poruncă a face focu asupra fraților voștri, însemnații, că aceia nu sunt români, sau de voru fi, sunt vânduți și vă vîndu și pe voi ca să mergeți a împlea șanțurile cu trupurile vóstre, bătându-vă înpotriva voitorilor de bine ai omenirii!

Oficeri români! Camarații voștri din Europa v'au dat exemplu. Europa luminată e cu ochii deschși asupra vóstră. Ați incinsu săbiile spre a ține buna orânduială și a vă lupta asupra vrăjmașilor Patriei. Țineți buna orânduială, și voi pricepeți mai bine de cât soldații voștri, și cunoșteți pe adevărații vrăjmași ai patriei. Scóteți săbiile, faceți-le să lucéscă înaintea sórelui dreptății și alu libertății Patriei. Eată calea cea mai gloriósă în analele Patriei vi se deschide voă. Fericiți-vă că v'ați aflatu în capul camaraților voștri în acéstă di mare ce a venit dela Dumnezeu și care, intrându în eternitate, se va înfășa iar în naintea lui Dumnezeu cu misiunea sa împlinită și cu fruntea încoronată cu numele vóstre ca de niște stele de mântuire Poporului român. Iar dacă capi voștri vă voru comanda asupra fraților voștri, n'aveți să ascultați de câtu glasul Poporului Suveranu; frângeți-vă săbiile în naintea oră carei comande vărsătore de sânge. Niște asemenea comandanți voru fi insuflați de duhul lui Satan. Și elu asemenea a fostu unu căpitanu în cetele cerești și ângerii păcii și ai dragostii îi smulseră aripele. Smulgeți și voi asemenea spatele din umerii oră cărui căpitanu trădătoru ce va comanda să se verse cea mai mică picătură de sânge.

Cuvioși Egumeni, protopopi, preoți, voi impliniți locul Apostolilor, și astăzi se proclamă niște legi pe temeiul Evangheliei. Este sarcina vóstră,

datoria v^ostră a eși cu crucea în mână și a pecetlui cu dânsa tunurile și țevele purtătoare de mor-te. Hristos^u a înviat^u și s'a doborât^u mor-tea și ro-bia. Voi trebuie să spuneți lumii că este antihrist^u tot^u omul^u ce face mor-te asupra fratelui său, tot^u omul^u ce mai voiește robia, tot^u omul^u ce n'are milă de sărac^u, de văduvă și de orfan^u. Luați ves-mintele v^ostre, armați-vă cu crucea și cântați psal-mul^u 108 în potrivea ori-cărui vîndător^u al^u Patriei.

Boieri, voi ați fost^u generoși cu străinii, 'i-ați pri-mit^u, 'i-ați hrănit^u, 'i-ați avut^u, 'i-ați chie-mat^u a se împăr-tăși de drepturile v^ostre și nu veți fi voi-tori de rău pămîntenilor^u fraților^u voștri, nu veți face rușine Patriei în străinătate; nu veți suferi a se pune o pată pe numele vostru; nu veți lăsa un^u blestem^u peste copii^u voștri, nu 'i veți osândi a se rușina de numele ce le veți lăsa în moștenire. Dați din frumosul^u vostru suflet^u fericirea fraților^u voștri, fără paguba v^ostră. căci Dumne-de^u vă va da însutit^u și aședămintele cele nouă și drepte peste curênd vor^u în-deci veniturile v^ostre. Cu toți în tin-deți mîna a închiega t^ote clasele societății într'un^u singur^u corp^u pe care să'l^u putem^u numi fără rușine **Nație**.

Cetățeni în general^u! Preoți, Boieri, Ostași, Ne-guțători, Meseriași, de ori-ce tréptă, de ori-ce nație, de ori-ce religie, ce vă aflați în capitală și prin o-rașe, Greci, Sirbi, Bulgari, Germani, Armeni, Is-raeliți, armați-vă spre a ține buna orânduială și a a-juta la fapta cea mare. Patria este a n^ostră și a v^ostră. Voă vă place a șede-a într'ênsa și ea vă prii-mește. Sistema cea veche nu v'a chie-mat^u și pe voi la masa de obște. De ađi înainte o masă avem^u cu toți; un^u ospăț^u de frăție ni se întinde; aveléși drepturi vom^u avea cu toți.

Și voi, o bine cuvântați sătenți, frați ai lui Hristos; munca voastră, pâinea și vinul se prefacă în trupul și în sânge Domnului; voi sunteți fii cerului, fii păcii și ai țării; voi sunteți hrănitorii noștri; voi a-ți plânsu și vă veți bucura, voi a-ți însătoșat de dreptate și vă veți răcori; pe voi v'a tericit Mântuitorul lumii. Fericiți sunteți și în lumea acésta și în cealaltă. Stați dar la locul vostru că dîoa a venit; cătați-vă de câmpurile vóstre ce vi le dăruiește astăzi Patria, care rîd în naintea voastră și vă chiamă la fericire. Iar pentru că duhul răului, Satana, póte să mai aștepte ore-cară vrăjmași ce vă pismuiesc mîntuirea și fericirea. Trimiteți din fie-care sat cîte un preot cuvios și cîte trei inși împuterniciți a vă cere dreptatea ce vi se cuvine. Dreptatea v'o dă tótă lumea cu mâini pline și cu lacrămile în ochi. Iar preoții vor citi blestemele sfîntului Vasile spre a goni duhul răului din țară.

Măria Ta, Domnule, ales al Țărei!

Plînge poporul român cu durere că te pomește în urma tuturilor și este la M. T. să te pui în cap. Patria te-a ales, te-a avut fiul ei cel mai scump; guvernarea ți a fost problematică: te-ai arătat în ochii Patriei și ai lumii ca fiul risipitor din Evanghelie. Vino înapoi și va pune Patria inel în drépta ta și va înjunghia vițelul cel gras. Noi nu ți cerem cuvînt, pentru că ești fratele nostru, ești român. Cuvîntul îl dai înaintea cunoștinței M. Tale, înaintea lui Dumnezeu. Nu știm dacă cîte ai făcut, le-ai făcut de bună voie, ori silit. Acum e timpul să arăți lumii că ai fost și ești român; acum e timpul să faci să se spele cele trecute, și să nu lași fiilor

unŭ nume veștejitŭ. Patria te reclamă de fiŭ, ea își rupe vestmintele, își bate peptulŭ și alérgă și într'o parte și într'alta ceréndŭ să nu piară nici unulŭ din fiŭ sêi, să nu se verse nici o picătură de sânge de românŭ. Patria uită totŭ : fiŭ dar alŭ ei, după cumŭ ea voeste să te aibă în capŭ la acéstă mare faptă. Fă o pagină frumósă istoriei române. Nu'ți face copii a se rușina în sínulŭ Franciei de tatălŭ lorŭ ; nu lăsa țérah fără capŭ în asemenea împrejurări în prada intrigei ce arŭ putea aduce anarhie, căci atunci, vai nouă ! și de trei ori vai M. Tale !

Frați Români ! Nu vă temeți de nici o putere nepravilnică de din afată, căci s'au dusŭ timpii silei și ai dreptului celui mai tare. Țineți numai buna orânduială în intru. Intrarmați-vé în guardă națională spre asigurarea drepturilor vóstre și spre a forma cruciada înfrățirii claselorŭ în intru, cum și a face parte în cruciada înfrățirii națiilorŭ în afară. Adunați-vé cu toții sub stégurile Patriei. Cele trei culori naționale vă suntu curcubeulŭ speranțelorŭ. Crucea ce e d'asupra lorŭ va aduce aminte Rusiei că e creștină. Crucea se va pune pe hotarulŭ nostru, și rusulŭ nu va călca în țara nóstră fără să calce mai întâiŭ crucea la care se închină. De nu se va sfiŭ de semnulŭ acesta, vomŭ trimite înainteŭ nu arme ce nu avemŭ, ci preoții noștri, bătrânii noștri, mumele nóstre, pruncii noștri, care însoțiți de ingerulŭ Domnului ce păzește pe cei ce se scólă în numele lui, vorŭ țipa și se va auzi până la marginile pământului, că Românii nu le-auŭ luatŭ nimicŭ, că ei nu'î vorŭ în țérah lorŭ. Vorŭ spune preoții evangelia pe care se întemeiază legile nótre, o vorŭ pune în calea lorŭ ca să calce pe dânsa

și să vie să robéască unū poporū ce totū-d'auna 'i-a fostū voitorū de bine, făcătorū de bine în resbóiele lui. Rusia până acumū s'a đisū că este chezașă a drepturilor nóstre. Noi, în strigarea nóstră, nu ceremū de cātū drepturile nóstre, și protestămū mai dinainte la I. Pórtă, la Francia, Germania, și Englitera asupra orī-cării invazii în pământulū nostru ce ne va pismui fericirea și ne va cotropi independința nóstră din întrū.

Apoi poporulū românū declară astăđi, în fața lui Dumneđeu și a ómenilorū că, dacă proclamația sa se vede pretutindenī însuflată de spiritulū păcei, dacă ei nu vorbescū într'unū tonū amenințătorū și se ținū pe drumulū legilorū și alū tractatelorū, acéstă invederéză caracterulū lorū celū pravilnicū și sufletulū lorū celū de o potrivă adórá libertatea și a lorū și a altorū nații, ce, voindū a se rentreți în drepturile lorū, știe a respecta pe ale altorū nații. Acéstă îi face a vorbi astū-felū iar nu frica: căci suntū o nație mai multū de cātū 8 milioane suflete, și la orī-ce invazie din afară ce le va amenința libertățile, fie-care va ști a'și apěra vetrele, și strěinulū, în cele după urmă, la orī-ce nenorocire, va putea cotropi numai pământulū, dacă va dormi Dumneđeu, iar nu și ómenii. Nicī unū românū nu va mai trăi după mórtea independinței Patriei sale.

Frați Romāni! respectați proprietatea și persónele, adunați-vě cātū de mulți, armați-vě cu toții, însă imitați pe frații voștri Transilvanī. Vedeți cumū se adunară atâtea miriade fără să se facă cea mai mică larmă, cea mai mică neorânduială. N'a-veți nicī o temere de cātū temerea de Dumneđeu și atunci voă cu adevěratū vi se va cuveni a striga

cu glasă tare și fără rușine : „ Că cu noi este Dumne-deu ! “

Cu noi este Dumnezeu, fraților, în numele lui sculați-vă și îngerulă resbunării dumnezeescă va stinge pe totă vrășmașulă, și va doborî și cală și călăreț ; carele și armele lui voră fi răsipite ca pulberea și planurile lui împrăștiate ca fumulă.

La arme Români ! la armele mântuirii !